

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/564/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414205333
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414205333.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: SMS CREDITS, s.r.o., so sídlom v Žiline, Dlhá cesta 95C, IČO: 44 769 911, právne zastúpený spoločnosťou LEGAL CARTEL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ľubinská 18, IČO: 36 677 175, proti odporcovi: L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. G., A. XXXX/X, v konaní o zaplatenie 599,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 6C/37/2015-42 zo dňa 18. mája 2015, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol, ako i vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

V nenapadnutom výroku ponecháva rozhodnutie nedotknuté.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 350 Eur s úrokom z omeškania, vo zvyšnej časti návrh zamietol a odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že poskytnutá pôžička je bezúročná a bez poplatkov pre neuvedenie RPMN priamo v zmluve. Súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 350 Eur, čo predstavuje istinu pôžičky. V časti žalovanej odplaty návrh zamietol. Takisto zamietol návrh v časti zmluvnej pokuty ako i žiadanej provízie, nakoľko neboli dohodnuté priamo v zmluve, ale iba v zmluvných podmienkach.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov rozdelil pomerne.

Proti rozsudku okresného súdu, v rozsahu zamietavej časti výroku a vo výroku o trovách konania, podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ. Nesúhlasil s postupom súdu, ktorý spočíval v konštatovaní, že v zmluve o pôžičke absentuje údaj o RPMN, nakoľko ide o rozhodujúcu náležitosť zmluvy a nepostačuje iba odkaz na zmluvné podmienky. Poukázal na ustanovenia zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Právny vzťah je založený zmluvou o pôžičke, na ktorú sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Občiansky zákonník. Práve zákon o spotrebiteľských úveroch ustanovuje, ktoré náležitosti musí zmluva (popri všeobecných náležitostiach podľa Občianskeho zákonníka) obsahovať. Tieto náležitosti musí obsahovať zmluva a nie všeobecné obchodné podmienky. Výnimku predstavujú špecifické prípady, kedy sa z povahy veci uplatňuje špecifický režim. Mal za to, že v prípade zmlúv uzatváraných prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie je splnená zákonná požiadavka vo

vzťahu k povinnosti uvádzať údaj o RPMN aj odkazom na zmluvné podmienky. Uvedené platí aj vo vzťahu k dojednaní zmluvných strán o zmluvnej pokute (bod 7), ako aj provízií (bod 8). Zmluvná pokuta bola dojednaná platne, nie je neprimerane vysokou vo vzťahu k výške poskytnutej pôžičky. Nie je neprijateľnou podmienkou, resp. dôvodom na posúdenie postavenia zmluvných strán ako nerovnovážneho, dojednanie zmluvných podmienok, v zmysle ktorých si navrhovateľ uplatnil províziu za vymáhanie dlhu. Navrhol rozsudok zmeniť a priznať mu plnenie ako si ho uplatnil. Uplatnil si trovy konania.

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým návrh v časti zamietol, ako i vo výroku o trovách konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutých výrokoch ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Pokiaľ odvolateľ poukazoval na špecifické prípady, kedy by sa mal uplatniť špeciálny režim a náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch by postačilo uviesť vo všeobecných obchodných podmienkach, čoho príkladom by mali byť pôžičky poskytované na základe zmluvy uzatvorenej na diaľku prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, je nutné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch taxatívne uvádza, na ktoré zmluvy sa nevzťahuje. Keby zákonodarca chcel vyňať zmluvy o pôžičke/úveroch uzatvárané na diaľku prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, mohol tieto zmluvy do tohto výpočtu zahrnúť. Ako správne poukázal okresný súd ust. § 1 ods. 3 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace. Podľa tohto ustanovenia by teda predmetná zmluva nepodliehala režimu zákona o spotrebiteľských úrokoch, t.j. nejde o spotrebiteľský úver. Okresný súd správne aplikoval ust. § 24 ods. 1 predmetného zákona, keď vyhodnotil navrhovateľa ako „iného veriteľa,“ pri ktorom sa na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25 zákona o spotrebiteľských úveroch. Teda špeciálny režim, ktorý požaduje navrhovateľ je dodržaný, no na druhej strane je zrejmé, že je nutné aj pri týchto druhoch zmlúv aplikovať § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z) a ods. 9 až 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda aj to, že náležitosťami zmluvy musí byť údaj o RPMN a nepostačuje odkaz na zmluvné podmienky.

Pokiaľ išlo o zamietnutie návrhu v časti zmluvnej pokuty a provízie za vymáhanie dlhu, tieto položky boli upravené iba v Zmluvných podmienkach. Vzhľadom na všetky okolnosti považuje súd za nepravdepodobné, že navrhovateľ osobitne dojednával s odporcom zmluvnú pokutu a predmetnú províziu, ktoré sú uvedené v predtlačí, ako aj ich výšku. Odporca musel pristúpiť k týmto podmienkam v prípade, ak chcel uzavrieť zmluvu, pričom je pravdepodobné, že tieto podmienky mu nebolo umožnené preštudovať pred uzavretím a podpisom predmetnej zmluvy. Zmluvné podmienky majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Zmluvná sloboda spotrebiteľa pri určovaní, ktoré dojednanie bude uvedené v zmluve a ktoré vo VZP ohľadom na nepomer vo vyjednávací sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejmé, že sa spotrebiteľovi len sťažuje možnosť domôcť sa zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ ako odvolateľ nebol úspešný a odporca si náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, resp. ani mu žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.